

Əsrlər keçsə də ermənilərin insanlığa, bəşəriyyətə qarşı törətdiyi vəhşiliklər unudulmayacaq. Ermənilər və onların havadarları azərbaycanlılara qarşı törədilən qətlamları silməyə çalışsa da, buna nail ola bilməyəcək. Çünki erməni vəhşi toplumu azərbaycanlılara, türklərə qarşı elə bir amansız soyqırımını törədib ki, onları yaddaşlardan qismən belə silmək mümkün deyil. Biz bir millət olaraq heç zaman erməni soyqırımını yaddan çıxara bilmərik, həm də buna haqqımız yoxdur. Ermənilərin vəhşiliklərini unutmaq və ya onların üstündən keçmək yanlışlıq olardı. Nədən ki, keçmişini unudan bir xalqın gələcəyi yoxdur. İndiki və gələcək nəsillər ermənilərin xalqımıza qarşı törətdiyi cinayətləri, soyqırımları yaddaşlarına həkk etməli və dünya xalqlarına çatdırmalıdır. Unutqanlıq, etinasızlıq yeni fəlakətlərin, soyqırımların baş verməsinə gətirib çıxarar. Fakt ondan ibarətdir ki, erməni toplumu bəşəriyyət üçün təhlükə mənbəyidir. Yalnız ona görə yox ki, bu toplum terrorçudur, həm də ermənilər reğonda sülhün, təhlükəsizliyin təmin olunmasına mane olan anormal varlıqdır. İstəsən də bu toplumun yer üzündən silmək mümkün deyil. Çünki həyasızlığı, yaltaqlığı, özlərini yalıq qismində göstərməyə çalışmaları onların soyunun, kökünün kəsilməsinə imkan vermir. Hazırkı, sivil, demokratik dünya düzünün yaranması erməni toplumunun əl-qolunu bir qədər də geniş açmasına imkan verib. Bəlkə də, orta əsrlər olsa idi, erməni vəhşi toplumun varlığına son qoymaq olardı. Tarixdə belə faktlar kifayət qədərdir. Yeni işğallar nəticəsində o dövrdə mövcud olmuş neçə-neçə millət mövcudluğunu tamamilə itirib. Sadəcə erməni toplumu müxtəlif hiyləgər vasitələrdən istifadə etdiyindən bu günümüzdə qədər gəlib çatmışlar. Özlərinə Hindistanın boz düzəngahlarında qurum yaratmağa nail olmayan ermənilər müxtəlif xarici dairelərin hərbi, siyasi dəstəyi ilə Cənubi Qafqazda yerləşdiriliblər. Möhkəmləndikdən sonra isə azərbaycanlılara qarşı qətlamlar həyata keçirildilər, evləri dağıtdılar, şəhərləri, kəndləri viran etdilər. Nəticədə son iki yüz il ərzində 2 milyon azərbaycanlı erməni vəhşiliyinin qurbanı oldu, İrəvanı özünü küləşdirdilər, Qafanı, Görüsü, Dərələyəzi və digər onlarla yaşayış məskənimizi işğal etdilər. Erməni toplumunun Azərbaycan ərazilərinə köçürülməsi prosesi əsasən 18-ci əsrin sonları 19-cu əsrin əvvəllərindən geniş vüsət almağa başlamışdır. XX əsrin əvvəllərində isə artıq regionda möhkəmlənib "böyük Ermənistan" xəstə ideyasını reallaşdırmağa cəhdlər göstərdilər.

Erməni terrorçuları bir gündə Azərbaycan kəndində 200 insanı öldürmüşlər

Xəstə ideyanı reallaşdırmaq üçün ermənilər kütləvi şəkildə azərbaycanlıları öldürür, şəhər və kəndləri xarabazarlıqları çevirirdilər. Erməni terrorçu dəstələri İrəvanda, Bakıda, Naxçıvanda, Zəngəzurda, Gəncədə və Cənubi Azərbaycanda daha amansız və qəddar qırğınlar həyata keçirmişlər. Erməni daşnaq quldur dəstələri 1905-ci il noyabrın 28-də Qarabağ bölgəsinin şəhər və kəndlərini yandıraraq, uşaqlara, qadınlara və qocalara qarşı görünməmiş vəhşiliklər törətmişlər. Erməni quldur dəstələri yalnız Şuşa, Cavanşir və Cəbrayıl qəzalarında 75-ə qədər Azərbaycan kəndini, İrəvan və Zəngəzur quberniyalarında isə 200-dən çox yaşayış məntəqəsini dağıtmış əhalini vəhşicəsinə qətlə yetirmişlər. Bu qətlər isə ermənilər tərəfindən xəbərdarlıq xarakteri daşımışdır. 1905-ci il fevralın 5-də erməni terrorçu dəstələri Bakı qəzası Sabunçu kəndinin sakini Ağarza Babayevi öldürmüşlər. Qətl iğtişas yaratmaq məqsədilə törədilmişdir. Elə həmin gün erməni quldur dəstələri realni və texniki məktəblərin 7-ci sinif şagirdləri Yakov Lebedivi və İvan Volkovu öldürmüşlər. Erməni tarixçisi C.Libardyanın yazdığına görə üç il ərzində

Erməni terrorçu toplumu insanlıq üçün ləkədir



(1904-1906-cı illər) erməni terrorçuları 105 "siyasi qətl" törətmişlər. Bunların 56-sı ermənilərə qarşı, 32-si siyasi bəhanələrlə həm ruslara, həm də türk məmurlarına və zabıtlarına qarşı, 2-3-ü təsadüfən heç bir səbəb olmadan, qalanları isə bankirlərə və sələmçilərə qarşı olmuşdur. Tarixçilər Libardyanın göstərdiyi rəqəmləri araşdıraraq yazmışlar: "Bu qısa üç illik dövrdə erməni terrorçuları tərəfindən öldürülmüş, erməni mənşəli hər iki adamla yanaşı bir qeyri-erməni mənşəli şəxsə də öldürülmüşdür.

Məqsəd dəyişməyibdir: dinc ermənilərin böyük əksəriyyətini qəsdən qorxutmaq, onları terrorçuların fəaliyyətini təşviq etmək məcburiyyətində qoymaq". 1905-ci ilin fevralın 6-da Bakıda Mixaylov xəstəxanasının səndəllərinə görə erməni milyonçuları Balabek Lalayevin, Artyom Babayantsin, İsay Ter Osipovun və başqa məqnatların havadarlığı sayəsində terror qrupu 18 adamı öldürmüş və 33 nəfəri yaralamışdır. Onların 34-ü azərbaycanlı, 6-sı rus, 6-sı erməni, 5-i isə başqa millətin nümayəndələridir. 1905-ci ilin fevralın 7-də erməni terror təşkilatı Bakıda 100-dək dinc vətəndaşımızı öldürmüş və yaralamışdır. Erməni quldur dəstələri 1905-ci ilin fevralın 9-da Bakı sakinlərini qətl və qarətlərə məruz qoymuşdular. Erməni dəstələri kütləvi qırğınlar törətdikdən sonra varlı ermənilərin (Balabek, Lalayev, Artyom Babayants, Akop Muradyan, Karen Saakyants və b.) evlərinə yığılmış, onların pəncərələrindən və damlarından şəhərin küçələrinə atəş açmış, ingilis, fransız istehsalı olan bombalar, qumbaralar atmışlar.

Erməni quldur dəstələri dünyada görünməyən amansız cinayətlər törədiblər

1905-ci ilin qırğınları tarixə "Bakı şəhərində qanlı qətlam" kimi düşmüşdür. "Daşnaksutyun" beynəlxalq erməni terror təşkilatının idarə etdiyi quldur dəstələri 1905-ci ilin 20-21 fevralında İrəvan şəhərinin müsəlman sakinlərinə qarşı insanlığa yaraşmayan hərəkətlər edərək qırğınlar, vəhşiliklər etmişlər.

Dinc əhalinin vəhşicəsinə öldürülməsi bu amansız hadisənin şahidlərini dəhşətə gətirmişdir. Ümummilli Liderimiz Heydər Əliyev bu hadisələrə belə qiymət vermişdir: "Saxtalaşdırılmış erməni tarixi gənc ermənilərin şovinist ruhunda böyüməsinə zəmin yaratmaq üçün dövlət siyasəti səviyyəsinə qaldırırlar. Böyük humanist ideallara xidmət edən Azərbaycan Ədəbiyyatı və mədəniyyəti ruhunda tərbiyə olunmuş yeni nəslimiz ekstremist erməni ideologiyasının təqiblərinə məruz qalır. Azərbaycan xalqının mənəviyyatına, milli qüruruna və məniyyətinə yönəlmiş böhtanlar siyasi və hərbi təcavüz üçün ideoloji zəmin yaradır". 1905-ci il mayın 11-də Bakı şəhərində baş erməni terrorçusu Qafqaz xalqları arasında dostluq əlaqələri ruhunda çıxış edən knyaz M.A. Nakaşidzeni və Q. Takiyeskilini qətlə yetirdilər. Bu hadisəni şahid R.R. Subinski öz xatirələrində göstərmişdir. O dövrün məlumatlarına əsasən qatillərdən biri Dro ləqəbli Drastamat Xanayan idi. Bu hadisələrdən əvvəl Dro Zəngəzur mahalında erməni quldur dəstələrinin tərkibində dinc azərbaycanlılara qarşı qanlı qırğınlarda yaxından iştirak etmişdi. Erməni daşnaq quldurları 1905-ci ilin mayın 24-də İrəvan quberniyasında dinc azərbaycanlılara atəş açdılar.

Qarışıqlıqdan istifadə erməni saqqallıları on bir vətəndaş-dörd qadın, iki uşaq və beş kişini qətlə yetirdilər. Bu qanlı hadisələrdən doymayan erməni quldur dəstələri 1905-ci ilin mayında Naxçıvan torpağına hücum edərək dinc əhaliyə qarşı qanlı divan törətdilər. Çoxlu sayda qadın, qoca və uşaq öldürüldü. Ermənilər 1905-ci ildə Zəngəzur bölgəsində də onlarca adam öldürmüş, evlərə od vuraraq yandırmışlar. Bütün silah növləri ilə təmin olunmuş erməni quldur dəstələri 1905-ci ilin 2 iyununda Mənkus müsəlman kəndinə hücum etmişlər. Silahsız kəndlilər ailələrini götürüb qaçmağa məcbur olmuşlar. Kənddə qoca və əlil olan 80 yaşlı bir sakin erməni quldurlarının əlinə keçmişdir. Erməni quldurları şişləri qızdıraraq işgəncələr verməklə onu öldürmüşlər. Bu vəhşiliklərini ermənilər 1988-1989-cu illərdə Ermənistan torpaqlarından qovulan azərbaycanlılar üzərində də həyata keçirmişdilər. Erməni daşnaq dəstələri 1905-ci il iyunun 8-də İrəvan yaxınlığındakı Eçmiədzin qəzasındakı Uşu azərbaycanlı kəndini mühasirəyə almış, buranı işğal etdikdən sonra kişilərin başlarını kəsmiş, südəmər uşaqları süngülərə keçirmişlər.

Bu basqın zamanı kəndin məscidi yandırılmışdır. Ermənilər şəhəri Eçmiədzin qəzasındakı Persi, Nazzevan, Kiçik kənd, Kötüklü, Qoşabulaq və İrgu azərbaycanlı kəndlərini də yandırmış, məscidlərə od vurmuş və insanlığa yaraşmayan hərəkətlər edərək mürdarlamışlar. Erməni daşnaq dəstələri öz

çirkin əməllərindən əl çəkməyərək 1905 -ci ilin avqustun sonlarına yaxın Bakı əhalisinə qarşı dəhşətli qırğınlar törətdilər. 1905-ci ilin avqustun 8-də 300-dən çox erməni daşnaq Şuşa qəzasının Vənd kəndinin karvan dəstələrinə hücum etdilər. Çoxlu tacir öldürüldü, əmlakçıları talan edildi. Kəndin sakini Abbas bəyin oğlunu, qardaşını və bir neçə nəvə-nəvənini qətlə yetirdilər. Onların törətdikləri qanlı qırğınlarının məqsədi və yerli əhalini Şuşanı və Qarabağın dağlıq hissəsinin digər ərazilərini tərk etməyə məcbur etmək idi. Ermənilərin piyada və süvari dəstələri 1905-ci ilin oktyabrın 3-də Azərbaycanın Sırxavənd müsəlman kəndinə hücum təşkil etdilər.

Sarkisyan, Koçaryan, Ohanyan, Zori Balayan kimi qatillər vəhşi əcdadlarının amansız cinayətlərini Azərbaycanın torpaqarını işğal edərkən həyata keçiriblər

Erməni terrorçu dəstələri 1905-ci il noyabrın 21-də Tiflis əhalisinə qanlı və amansız divan tutaraq onları vəhşicəsinə qətlə yetirmişlər. Qırğına çoxlu sayda azərbaycanlı da işgəncələrlə öldürmüşlər. 1906-cı ilin yanvarın 1-dən erməni daşnaq dəstələri azərbaycanlı kəndi Papravəndə hücum keçdilər. Kənd işğal olundu, insanları qılıncla yarıldılar, hələ dünyaya gəlməmiş körpələrin başlarını vurdular. Qırğına erməni quldur, qulağı kəsik Andranik Ozanyan başçılıq edirdi. Hələ əsrin əvvəllərində Rusiyanın Ərzurumdakı konsula general Q.Mayevski onun haqqında yazmışdı: "1901-ci il qışın əvvəllərində Andranik adlı birisinin erməni quldur dəstəsi Muş həndəvərində peyda olmuşdur". 1906-cı il iyunun 12-də erməni quldur dəstələri yaxınlığındakı erməni kəndlərindən 10 min nəfərə yaxın dəstə ilə Şuşa üzərinə hücum keçdilər. Ərazidə döyüşlər beş gün davam etdi. Bütün evlərə bombalar yağdırıldı. Südəmər körpələri beşiklə birlikdə yandırır, anaların başını daşa çırpırdılar. 1905-1906-cı illərdə erməni bandaları Qarabağın yüzlərlə kəndini yerlə-yeksan etmişdilər. Bu dəstələr 1906-cı il iyunun 29-da azərbaycanlıların Karxana kəndinə hücum etdilər. Silahsız kəndlilər ermənilərə müqavimət göstərə bilmədilər. Kəndin bütün kişiləri erməni vandalları tərəfindən öldürüldü. Qaçıb təpəliklər arxasında gizlənmiş 30 qadın və uşağın yerini ermənilər dərhal müəyyən etmişlər. Buna səbəb gənc ana Pakizənin uşağının ağlaması olmuşdur. Hətta tarix bu körpə qızın adını da saxlamışdır-Firuzə. Uşaq qatilləri, qadın, qoca cəlladları olan ermənilərdə rəhm deyilən anlayışın olmadığını göstərir. Erməni terrorçu dəstəsinin Sarkisyan, Koçaryan, Ohanyan, Zori Balayan kimi qatilləridir ki, 21-ci əsrdə öz vəhşi əcdadlarının amansız cinayətlərini Xocalıda, Kəlbəcərdə, Qunbadlıda, Zəngilanda, Laçında və digər Azərbaycanın torpaqarını işğal edərkən həyata keçiriblər. Ona görə də, erməni toplumu qaldıqca bəşəriyyət sakitlik tapmayacaq. Hər zaman bu vəhşi toplum nəinki Azərbaycan ərazilərində, ümumiyyətlə istənilən dövlətdə terror aktları törədib, yüzlərlə, hətta minlərlə insanın həyatına son qoya bilərlər. Ona görə də, təkəcə azərbaycanlılar deyil, eyni zamanda digər xalqlar da erməni vəhşilərindən qorunmaq üçün daim ayıq-sayıq olmalıdırlar.

İLHAM ƏLİYEV